

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ แบบหาความสัมพันธ์ (Descriptive Correctional Method) เพื่อศึกษาถึงลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ ทักษะเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษ กับพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ โดยรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถานที่ทำการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4, 5, 6) สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2541 จำนวน 17,700 คน จากโรงเรียน ที่ทำการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 34 โรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขนาด (ตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา) คือ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรงเรียน จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 5,200 คน ขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 4,200 คน และขนาดกลาง 24 โรงเรียน จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8,300 คน จำนวนหากกลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน และคำนวณหาจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 391 คน เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 620 คน ซึ่งการคำนวณหาจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{(1 + Nd^2)}$$

จากสูตร

n = ขนาดตัวอย่างที่ทำการศึกษา

N = จำนวนประชากรทั้งหมด เท่ากับ 17,700 คน

d = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้ผิดพลาดได้
ไม่เกิน 5 % (ระดับความเชื่อมั่น 95 %) = .05

(คำเรียง จันทรสุวรรณ และสุวรรณ บัวทวน, 2536)

การสุ่มตัวอย่าง ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 620 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิหลายขั้นตอน (Stratified Multi - Stage Random Sampling) ดังรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอนการหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.1.1 การหาโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด 34 โรงเรียน โดยแบ่งโรงเรียนทั้งหมดออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และ ขนาดกลาง ซึ่งกำหนดเกณฑ์ด้วยจำนวนนักเรียนตามกรมสามัญศึกษากำหนด ดังตารางที่ 1 (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

ตารางที่ 1 ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามเกณฑ์กรมสามัญศึกษากำหนด

จำนวนนักเรียน (คน)	ขนาดโรงเรียน
2,500 ขึ้นไป	ขนาดใหญ่พิเศษ
1,500 - 2,499	ขนาดใหญ่
500 - 1,499	ขนาดกลาง

ตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษากำหนดโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ แบ่งเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน และโรงเรียน ขนาดกลาง 24 โรงเรียน ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกมาร้อยละ 30 ของจำนวนโรงเรียนแต่ละขนาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2532) ได้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน สุ่มนักเรียนของแต่ละโรงเรียน โดยจัดสรรตามสัดส่วน (Proportionals allocation) ตามจำนวนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงรายชื่อโรงเรียน โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนและกลุ่ม ตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมด	โรงเรียน ตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย		จำนวนนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง
			(คน)	ห้องเรียน	
ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวน 4 โรงเรียน)	ภูเขียว ชัยภูมิกักตุนผล สตรีชัยภูมิ แก่งศรีวิทยา	ภูเขียว กักตุนผล	1,459	12, 12, 12	90
			1,286	10, 10, 10	85
ขนาดใหญ่ (จำนวน 6 โรงเรียน)	บ้านแท่นวิทยา เมืองพลาแลวิทยา จตุรตถวิทยาการ ป่าหน่จันทรังค์ บ้านเขว้าวิทยายน หนองบัวแดงวิทยา	บ้านแท่นวิทยา หนองบัวแดงวิทยา	770	7, 6, 5	61
			825	8, 9, 6	65
ขนาดกลาง (จำนวน 24 โรงเรียน)	บ้านคำยวิทยา	เกษตรสมบูรณ์วิทยา	490	4, 4, 3	45
	กุคคุ้มวิทยา	เพชรวิทยาการ	398	4, 4, 3	43
	บ้านเป้าวิทยา	หนองสังข์วิทยายน	206	2, 2, 2	40
	หนองบัวระเหววิทยาการ	บ้านหันวิทยา	186	2, 2, 2	32
	กวางโชนศึกษา	ท่ามะไฟหวาน	155	2, 2, 1	43
	โนนศรีวิทยา	กวางโชนศึกษา	580	4, 4, 4	53
	ห้วยค้อหินพิทยาคม	นาหนองทุ่มวิทยา	174	2, 2, 1	31
	เกษตรสมบูรณ์วิทยาคม หนองกอนไทยวิทยาคม	หนองกอนไทยวิทยาคม	289	3, 3, 2	32

ตารางที่ 2 แสดงรายชื่อโรงเรียน โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนและกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนตัวอย่าง	จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย		จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
			(คน)	ห้องเรียน	
ขนาดกลาง (จำนวน 24 โรงเรียน)	หนองบัวบานวิทยา ภักดีชุมพลวิทยา เนินสง่าวิทยา นายนางลักขิตพิทยาคม โนนคูณวิทยาฯ คอนสวรรค์ คอนสารวิทยายน โนนกอกวิทยา หนองสังข์วิทยายน เทพสถิตวิทยา เจียงทองพิทยาคม นางแตงวังชุมภูวิทยา นาหนองทุ่มวิทยา สามหมอนวิทยา เพชรวิทยาการ				
รวม		12	6,828	171	620

3.1.2 สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น ใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยแบ่งระดับ ม. 4, ม. 5, และม.6 ตามลำดับ โดยการเก็บข้อมูลจากนักเรียนทั้งห้องทุกระดับชั้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับชั้นที่กำลังศึกษา เพศ อายุ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของ รัชณี พลแสน (2535) และการศึกษาค้นคว้าคำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมในค่านความรู้ทั่วไป ลักษณะอาการ ประเภทและชนิด และโทษของยาเสพติด จำนวน 20 ข้อ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จะมีคำตอบถูกเพียง 1 คำตอบ

การให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

ในการพิจารณาคัดสินระดับความรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินผล วิชาสุศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดผลการเรียนไว้ดังนี้

80 คะแนนขึ้นไป	หมายถึง	ดีมาก
70 - 79 คะแนน	หมายถึง	ดี
60 - 69 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
50 - 59 คะแนน	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์
0 - 49 คะแนน	หมายถึง	ความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของรัชณี พลแสน (2535) และการศึกษาค้นคว้าจากคำรา เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 47 ข้อ

คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า แบบลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ เมื่อผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด
เห็นด้วย	คือ เมื่อผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	คือ เมื่อผู้ตอบไม่มั่นใจในข้อความนั้น หรือเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นบางส่วน
ไม่เห็นด้วย	คือ เมื่อผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ เมื่อผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยใส่เครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องตามหมายเลขที่ตรงกับความรู้ของผู้ตอบ ซึ่งมีทั้งทัศนคติทางบวกและทางลบ

กำหนดการให้คะแนนตามลิเกิร์ตแยกลักษณะของข้อความของทัศนคติทางบวกหรือทางลบ ดังต่อไปนี้ (รัชนี พลเสณ, 2535)

	ทัศนคติทางบวก (คะแนน)	ทัศนคติทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การประเมินค่าทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษ โดยส่วนรวมหรือเป็นรายข้ออาศัยค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ	4.21 - 5.00	หมายถึง มีทัศนคติดีมาก
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ	3.41 - 4.20	หมายถึง มีทัศนคติดี
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ	2.61 - 3.40	หมายถึง มีทัศนคติปานกลาง
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ	1.81 - 2.60	หมายถึง มีทัศนคติไม่ดี
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ	1.00 - 1.80	หมายถึง มีทัศนคติไม่ดีย่างยิ่ง

* ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ย = $\frac{\text{max} - \text{min}}{\text{interval}}$ (ประคอง กรรณสูตร, 2534)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของ รัชนี พลเสณ (2535) และการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็น 5 คำตอบคือ

ทำจนเป็นนิสัย	หมายถึง ทำเป็นประจำจนเป็นนิสัยหรือมากกว่า 1 ครั้ง ใน 1 สัปดาห์
ทำประจำทุกสัปดาห์	หมายถึง ทำเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือไม่เกินเดือนละ 4 ครั้ง
ทำบ่อยครั้ง	หมายถึง ทำบ่อย ๆ ครั้ง หรือ 1 ถึง 3 เดือนต่อครั้ง
ทำนาน ๆ ครั้ง	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าพฤติกรรมนั้น นาน ๆ ทำครั้ง หรือ นานเกิน 3 เดือนต่อครั้ง
ไม่เคยทำเลย	หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าพฤติกรรมนั้น ไม่เคยทำเลยแม้แต่ครั้ง เดียว

กำหนดการให้คะแนนแยกลักษณะของข้อความของพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด
ทางบวกหรือทางลบ ดังต่อไปนี้ (ราชันี พลแสน, 2535)

	พฤติกรรมทางบวก (คะแนน)	พฤติกรรมทางลบ (คะแนน)
ทำจนเป็นนิสัย	5	1
ทำประจำทุกสัปดาห์	4	2
ทำบ่อยครั้ง	3	3
ทำนาน ๆ ครั้ง	2	4
ไม่เคยทำเลย	1	5

การประเมินค่าพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดให้โทษ โดยส่วนรวมหรือ
เป็นรายข้อ โดยอาศัยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม 4.21 - 5.00 ถือว่า มีพฤติกรรมดีมาก

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม 3.41 - 4.20 ถือว่า มีพฤติกรรมดี

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม 2.61 - 3.40 ถือว่า มีพฤติกรรมปานกลาง

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม 1.81 - 2.60 ถือว่า มีพฤติกรรมไม่ดี

ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม 1.00 - 1.80 ถือว่า มีพฤติกรรมไม่ดียิ่ง

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยสร้างและปรับปรุง แบบสอบถามตามแนวทางของรชนี พลแสน สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และหลักการจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติแหล่งการใช้ข้อมูลและการรับข่าวสาร ตลอดจนสภาพปัญหาสังคมในปัจจุบัน

3.3.2 กำหนด เนื้อหา ความคิด และขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3.3.3 ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบทดสอบ

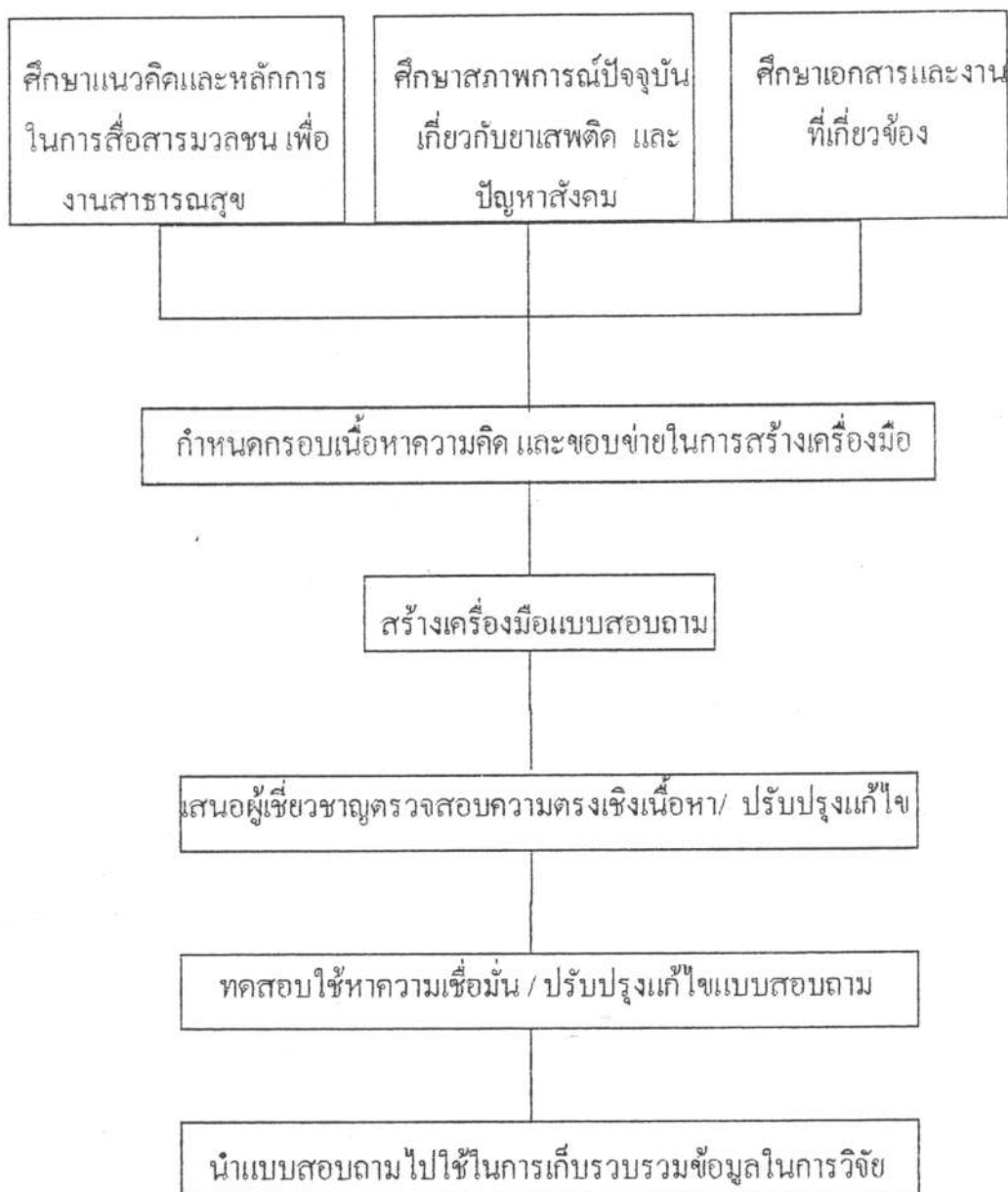
3.3.4 นำแบบสอบถาม เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขความเหมาะสม ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โครงสร้าง สำนวนภาษาที่ใช้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.5 นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนภูเขียว จำนวน 50 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

3.3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย เอกสาร สิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
 สิ่งเสพติดให้โทษ ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อสร้างแบบ
 สอบถาม

3.4.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุง

3.4.3 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานด้านสิ่งเสพติดให้โทษ และเป็นผู้มีความรู้เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดแล้วนำมาแก้ไขให้เหมาะสม

3.4.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน แล้วนำไปทดสอบใช้ (Try - out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนภูเขียว จำนวน 50 คน นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนทำการวิเคราะห์ดังนี้

- แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษ นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

- แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ตามวิธีครอนบาช Cronbach's Alpha Coefficient (Cronbach, 1960) โดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 0.86 ตามลำดับ

3.4.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพก่อนนำมาใช้ในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 จัดเตรียมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 ผู้วิจัยนำหนังสือที่ทำขึ้นจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามวัน เวลาที่ผู้วิจัยกำหนด

3.5.4 นำคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ตามลำดับดังนี้

3.6.1 แจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ของข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรายข้อของแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ

3.6.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.7 สถานที่ทำการวิจัย

โรงเรียนมัธยมศึกษาาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 12 โรงเรียน โดยแยกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน